

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΦΑΒΙΕΤΑ ΑΓΑΠΟΥΣΕ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ!...

ΛΗΘΕΙΑ... Αυτή ή μικρή Φαβιέτα, άγαπαί πάρα πολὺ τα λουλούδια... Μά τ' άγαπαί μέχρι τοξίλας... Κατανάται γελού πειά τόση αγάθη στην άνθη. Ό πατέρας της, ο κύριος Λευονιέ, δεν είνε καθόλου αώστηρός. "Έπειτε νά μη της έπειρετη νά ξηρή τόση μανία με τα λουλούδια... Ωραία μιατροφή της δίνει, με την άληθεια.

Αινά τά λόγια είλε, με την πικρόγλωσση φωνή της, ή κυρία Λορμενέ, μια μέρα, πού άπο το παραθύρο της, το άστοι έβλεπε στὸν κήπο τὸν Λευονιέ, ως πατέρας της, σάν κάτι ζωντανό, στο σπίλο της, σάν κάτι ζωντανό, στην έπανω την έννοιασθη την άγαθή της.

Καί άπο το παράθυρο της πάντα, ή κερία Λορμενέ, έξαπολούθια: "Πέστε μωρό, δέλτε Άιντο, το ποντίστε δέν είνε καθόλου γνωστός. Ό γινός μωρό Φερδινάνδος έχει την ίδια ήμερα με την Φαβιέτα, μάλιστας από την ίδια ημέρα με της ποντίστες τον. Βέβαια, δέν έπειτε νά παζηλάσθε με της ποντίστες, μάλιστας από την ίδια ημέρα με την Φαβιέτα, στα λουλούδια. "Αν ζοδείς μη μιητέρα της, δέν μά της έπειρετε αώτες τις έπειθουλές. Ό πατέρας της την άντει νά κανίνη από μέλισσα.

Καί ή γιρία Λορμενέ, λέγοντας τά λόγια αετώ, έσπειρε τά γείμη της, τά όπια ημέρα όποιο με την πελίδες μαρούσιοι. "Άλλοιμονο!.. Έτοις οι γονείς σανηδίζουν νά παραβίλουν τά έλαττονατα τῶν διζόνων τους παΐδων και δέν σεργούσουν τά έλαττονατα τῶν ξενών.

Κι' όμως, ο νεαρός Φερδινάνδος Λορμενέ, ήταν έγνωστης, λαμπρώς και δεσποινός, ένων ή μικρόλια Φαβιέτα ήταν ήνα σωστό άγγελον. Ένα πλάσμα γεννήτατο κι' εγγενεύσι. Φράμαη και προστική, έζανε όσο το δνατονιό λιγνήστειρούσιον προπλατώντων ανάλλαφρα σαν πονάκια. Τὸν χειμώνα καθόντα κοντά στον πατέρα της, ο άστοις κάνταζε σιωπήλος τηγά πάτα του, σαμά στο τέλο.

Καί ή Φαβιέτα τότε, διάβαζε τά μεγάλα κοκκινοδεμένα βιβλία της, με τά χρονά στολίδια, τά όπια περιεχαν θαυματες ιστορίες και παράξενες είζονες.

Καί μάλις έρχοταν ή άνοιξις, ή Φαβιέτα κατέφευγε στὸν κήπο.

Τί ώραδος πού ήταν άλιθεια ο παληνός αώτος έπαρχιας κήπος! Έπι ξηρή άλλοκην-δονος μήνες πανιγρύζει, γεμάτος χρωματα, άρωματα και μονοκίνη. Τά κελαδίατα τῶν πονιών και οι άρμοδιοι τῶν έντονών ήταν ή θρήσκια πού έμφράζουν έξι μέσα τό μεγάλο έσηνό πανηγρήν. Τὰ ηονομάτια τῶν κήπους ήσαν γεμάτα άλανθισμένες τριανταφύλλιες.

Για τὴν μικρή Φαβιέτα, τὸ πειθόλι αώτο, ήταν τό δραστηρεο πειθόλι τον κόσμον.. "Α, βέβαια, άγαπονσε τ' άνθη ή χαριτωμένη μικρούλα!.. Τ' άγαπονσε πάρα πολύ. Μὲ πόση προσοχή και άβοθητα τὰ μάζευε ήνα - ήνα, για να σχηματίζει μπορέτα, μὲ άρωματικός χρωματισμός, τὰ όπια πρόσφερε στὸν πατέρα της! Κι' ξενίζει, ένθωστασμένος πάντα, θανάτας τὰ λουλούδια, και πιό πολὺ ήπο τα άνη θανάτας τὴν κορούλια τον..

Καί θεμόταν, πώς ήταν άκουα ή Φαβιέτα ήταν πολὺ μικρούλα, στὸν άγριαλη τῆς παραμάνει της, ἀπλωνε μὲ λατάρα τὰ χεράκια της, τρός τὰ ζωηρόχρωμα τριαντάφυλλα, και πάς δταν έκλαις κάπτοτε, ήσηκαζε άφεσος και χωμαγέλοντος μάλις τῆς άγγιζαν τὴν μιτίστα της ή ήνα μηρωμένο ρόδο.

Ναι, άπο τότε ή Φαβιέτα άγαπιοντας έπειθωλικά τὰ λουλούδια, και ποδ πάτων τὰ τριαντάφυλλα...

"Οταν πέθανε ή μιητέρα της, ή Φαβιέτα ήταν τριών χρονών. Κατώπιν διστόσο νά μάζεψε λουλούδια καν νά τά ένωντας σὲ πολύχρονος άνθισθομεις. Κι' ήταν ξηρή ξηρή χρονών, έπλεξε θράση μαρωμένα στεφάνια από τριαντάφυλλα και στόλιζε μ' αντά την 'Αγία Τούπα'.

Ο μικρός της φίλος, ο Φερδινάνδος Λορμενέ, τὴν κύτταζε μὲ κάπια πειραρόντη.

— "Όλο με τὰ λουλούδια θὰ παζηλήσεις; τὴν ρωτούσε.

Κι' έκεινη τού μπαντούσε ξωθοά:

Η Φαβιέτα

— Δέν παιδιο μὲ τὰ λουλούδια... Τὰ λατρεύω!...

— Έπειτε άπο μερικά χρόνια, ο Φερδινάνδος και ή Φαβιέτα έπρεπε νά μεταλάβουν για πρώτη φορά, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς Καθολικής Εκκλησίας.

Η Φαβιέτα δέν θέλησε νά στολιστῇ μὲ φρετίκα λουλούδια έκεινη τὴν ιερή μέρα Φόρεσε λοιπον στὸ κεφάλι της μια κορόνα μὲ πατριαρχικά διάδημα τριαντάφυλλα και περιβάλλεται τὴν τάργα της μὲ μια ζώνη μὲ δάπτος γαρνήταλα.

Η ξυρία Λορμενέ, έφερε, δταν είδε την Φαβιέτα στολισμένη ήτοι, μὲ λουλούδια φυσικά, και κάτι πονημούσιοι στὸν ποδό του.

— Κι' ο εφημερίος έπειπλησε αδιστημή την Φαβιέτα, λέγοντάς της ότι δέν έπρεπε νά ξηρή στὴν έκκλησία, άνθοστοισμένη σάν κορεύτρια.

— Η μικρή φίλη τῶν λουλούδιων έζησε τότε σὲ λιγοσις. Τὸ περιστατικό μαθήτερο σ' τὸ χωρίο. Κι' διοι έζηγαν αδιστημή τὴν Αγία Τούπα.

— Η ξυρία Λορμενέ για τὴν ζωή του, και τὴν έπεντεντόπτητη τῆς νέας.

— Χωρίς άλλο, έλεγαν όλοι, ο πατέρας είνε ήνας γέρος τρελλός, και ή ζωή του μια μίτισθροποιη.

— Ο στόσο ή αγγελική και καλόσωρη Φαβιέτα Λευονιέ άγαποδεσ πάμα πολὺ τὰ λουλούδια...

Πέρασαν μόρετα χρόνια. Ό Φερδινάνδος και ή Φαβιέτα ήσαν πειραρχικά έποτε τον άντερο. Κι' ένα διάδημα καλόσωρην θριαμτάφυλλα, και στολιστήρε μ' αντά, και πρόσφερε όσα περισσότερα μπορούσε και στὸν Φερδινάνδο.

— Η Φαβιέτα, γεμάτη χαρά, έζηψε τριαντάφυλλα, ένα σωρό ενδιδασμένα τριαντάφυλλα, και στολιστήρε μ' αντά, και πρόσφερε όσα περισσότερο από άλλοτε!..

— Είναι πολύ εντυπωσιακή, τριαντάφυλλα μια, άποφε, και σᾶς άγαπα μια ξηράς πειραρχική τον πατέρα!..

— Ο Φερδινάνδος έβλεπε τὴν τρελλή χαρά της Φαβιέτας και ήχαμογελούσσαντος.

— Λίγημενα... Άγαποδεσ πάρα πολὺ τὰ λουλούδια ή Φαβιέτα...

— Άλλοιμονο ουσιωσ!.. Ή ξυρία Λορμενέ, δέν έδινε τὴν συγκατασεο της για τό γάμο τον γινού της με την Φαβιέτα. Ήθελε νά πάγιο ο Φερδινάνδος της μια πλούσια, πολὺ πλούσια χαρά. Η Φαβιέτα δέν είχε, παρα μόνα ένα σπιτάρι κι' ένα πειθόλι, κι' αντά δέν έζηψε αφετά ή κυρία Λορμενέ για την γιοτη της. Έπειτα, δέν ενθισε και τόσο λογική την άγαπη στὰ λουλούδια.

— Ο Φερδινάνδος θμως, δρυπιέσταν στὴ Φαβιέτα, διὰ τὴν μάγατοσ μεζού θανάτου, και δέν θὰ έπαιρε ποτὲ άλλη γινάντα, έπι τός από γάτη.

— Και η Φαβιέτα μεθοδος από τὰ λόγια τον άγαπημένου της, δπως μεθοδος και μὲ τὶς ενθαδες τῶν φθόνων, μέσα στὸ λατρευτὸ της πειθόβιλο.

— Είναι ποινή, θηρήκαν νεκρό τὸν πατέρα της Φαβιέτας, στὸ πρεβεβάτι του. Είχε πεθάνει τὴν νίντα από πυροποταμού.

Φτωχή Φαβιέτα!.. Θά είχε τρελλήμητη από τὴν έκκλησία της για τὸ γάμο της ποντίστες την Φερδινάνδο και τὴν έκκλησία της για τὸ γάμο της ποντίστες.

— Και σέπασε κυνολεξτικά μὲ φόδι τὸν νεκρό τὸν Φερδινάνδο στὴν Φαβιέτα, διὰ τὸν άγαπημένον της γρήγορα ζέχασε τὸν δρόκους πον τῆς έδωσε, σιμά στὶς άνθισμένες τριανταφυλλίτες. Κι' ένα δράδιο της ποντίστας, δτι τον ήταν άδιντον πειά νά νικήση τὴν άντισταση τῆς μητέρας της, κι' δτι ήταν άποκαύσιον τὸν άρρενοβανιστή.

— Μόνο ή άγαπη και τὰ λουλούδια μποροῦν νά παρηγορήσουν μά πονεμένη καρδιά. Κι' όμως, δτι τ' άνθη έμεναν πιστά στὴν Φαβιέτα, ή Φαβιέτα έπειπλησε από μερικά χρόνια, ο Φερδινάνδος μέσα σ' ένα φέρετρο από ξύλο βαλανιδίτας. Κι' ήταν θεα, μετά τὸν ένταφισμό, πήγανε ή πτωχή μικρούλα και σκόρπιζε έπάνω στὸν τάφο τον πατέρα της καλάδια γεμάτα λουλούδια.

— Μόνο ή άγαπη και τὰ λουλούδια μποροῦν νά παρηγορήσουν μά πονεμένη καρδιά.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ο Χόλλυγουντ βρίσκεται σέ μεγάλη συγχώνευση. Νέο σινηματογραφικό άστρο πρώτου μεγέθους άνατελλει. "Η Αλκατερίνη Χέπτυπον. Είναι ώρα; "Όπως την πάρετε. Με τούς αστηριούς κανόνες της αισθητικής, όποια δεν είναι, κάθε άλλο μάλιστα. Μά έχει στο πρόσωπό της κάπιο άγαπανάκητο ψευτότερο. "Η μέντη της — ίσων οι είδισοι — είναι χαροπλένη, ή πολ γοντόστα μάτη τούς γανηματογράφους.

Μή νοιάστε δè δè πρόσκετα γιά κανένα πάλ έξεινα τά δάστρα τούς Χόλλυγουντ πού αντείλουν καθημερινώς στο Χόλλυγουντ, γιά νά δύσουν γρήγορα και νά λησμονθοῦν. Γιά τη Χέπτυπον μιλούν ώς περί διαδόχου της Γρότεα Γράμποτο. "Η φεγλάμα δογιάζει γύρω της. 'Άλλ' αιτή πορσίδεινε τή φεγλάμα, δόπος πορσίδεινε τούς πάντας και τά πάντα. "Εχει ένα είδος περιέργουν πιονιόφ. κάπι μεταξύ έπονων ιανίσιας, παρομήνιας και αινθαδίας, που ζετελέλλωνται τούς 'Αινεγιανούς. Τώρα τελευταία έδωσε μιά συνέντευξι σ' έναν 'Αινεγιανό δημοσιογράφο. 'Απάντησε σ' θέλεις τούς τίς έρωτησεις, παίφοντάς του στο πορόλο.

— Είστε παντεφενένη; τήν έρωτησε.

— Τρείς φορές.

Σ' άλλον δημοσιογράφο άπάντησε:

— Δέν θιμούμα πόσους αιτήσεις πήρα.

Και σ' άλλον:

— Ρωτήστε τήν καμαρέα μου...

Η άλληστη είναι πώς η Χέπτυπον δέν έχει παντερή άδομα, μά πρόσκετα... νά παντερητή. Είνε έρωτεμένη με τον Τζόρ. Μάζ Κράη, μέ τὸν άποιν παίζοντα μαύ.

— Είστε πλούσια; τήν φάτησε ό δημοσιογράφος.

— Γιατί νά μήν είμαι; άπάντησε η Χέπτυπον.

Και στήν έπινδυν έρωτη:

— Ή στήν είστων είστε;

— Εδώσε τήν έπινδυν άπάντησι:

— Όσο φαίνομαι.

— Δηλαδή;

— Μά έγω πρέπει νά φωτήσω έσας πόσο σᾶς φαίνομαι.

— Ο καθρέφτης σας τί σας λέει;

— Οι καθοδέτες μουάζον μέ τούς φίλους. Εξογκώνον τά πορτερίματα και κρύθον τά έλαττάμα πας.

Στήν έρωτηση τού δημοσιογράφου, πούν είνε ή μεγαλείτερή της έπινδυμία, άπάντησε ίτανώτιστα:

— Η μεγαλείτερη έπινδυμία μου; Αύτο δέν το σπειτηρια άδομα. 'Η μόνη μου έπινδυμία γιά την οδού είνε νά μέ ξεροτώνετε...

Και στήν ουλία της και στό έν γένει φέρσιμο της και στό ντινούμη της, έχει κάτι τό πώορτηκος, δόπος νά λέγουμε έμεις, πού είνε και τόση τό μόδας.

Η Αλκατερίνη Χέπτυπον έπιδίδεται με μανία στή στό, έδηγει ένα θυμάσιο αντοσίνητο, μάρως «Ισπανοσουνά», και φορει άνδριστο

απέρα του;

Η Φαβιέτα δέν είπε τίτοτα, και δέν έχισε ούτε ένα δάκρυ μπροστά στόν Φερδινάνδο. 'Άλλ' δταν έκεινος έφυγε, γρήγορα-γρήγορα, ή φτωχή κόρη μάζεψε δλα τά λοιλούδια τού κήπου, δλα τά τριαντάφυλλα, τά τελευταία τριαντάφυλλα τού Αθηνόστου, τά πολ θραμμα, μέ τό θαρδιά και διατεραστικό μύρο, μέ τη μεθυστική και ναρκωτική μοσχοβολά.

Μετέφερε δλα αιτά τά λοιλούδια στήν κάμαρά της, κι' άφοι έπλεισε τό παραλύμινο, έρριξε άνη έπάνω στό γραστείο δτον χαμογελώντας σε ή εικόνα τού άγαπημένου της, έβαλε άνθισμένα λωνάρια παστά βάζα, σάρδινες τριαντάφυλλα κάτω στό πάτωμα και στό μπροστενύν της κρεβάτι.

Α, ποτέ τά λοιλούδια δέν ήσαν πολ θραμμα, και ποτέ δέν σκόρπιαν ένα τόσο μεθυστικό άρωμα! "Ολοι οι πάνω της Φαβιέτας ναρκώθηκαν άπο αιτά γλυκά-γλυκά...

— Ανθη!.. — Ανθη!.. Εσείς παρηγορήστε τή λεπτημένη Φαβιέτα, τώρα πού τήν άγνιθμες ή άγαπη.

Η Φαβιέτα δέν έννοισθε πειά τίτοτα άλλο παρά τήν θυμοφράκι και τό θωματικό τών λοιλούδιων...

Ζαλισμένη, μεθυστική, πήγε κι' έπεσε στό κρεβάτι της, κρατώντας στήν άγκαλά της ένα μπορέστο άπο τριαντάφυλλα. Και άζωνταν τα τή κειλή της στά θόδα, άποκουηθήκε.

Την βρήκαν πεθαμένη την άλλη μέρα τό πωοι, όλόγλωμη άναμεσα στά πορφηρά θόδα.

Τί τά θέλετε;... Η Φαβιέτα Λεμονιέ άγαπουσε πάρα πολλ τά λοιλούδια!...

(Βιδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό).

κοστούμια σπόρο, μά δχι κομψό, σάν τής Μάρλεν Ντίπτριχ.

Γενικώς ντύνεται λίγο τσαπατούλικα, άγορίστικα, πορτόγμα πού δέν της τό συγχωρει ή κομψεπίζουμη Κόνστανς Μπένετ, ή πολ ζαλοντιμένη γυναίκα τού Χόλλυγουντ. Στήν Μπένετ, άλλως τε, δέν άρεσε τίτο της Χέπτυπον. Τήν κάνει έχο φρενών ή φεγλάμα πού γίνεται τάρος γύρω της κι' έφαρδεται γι' αιτή δημοσιή διστημένετα πάνιας προσχήματα. Σέ κινέλιο άρχεται μεγάλο, δταν ζήτησαν τήν γνώμη της γιά τή Χέπτυπον, είπε:

— Τί ντροπή!... Τί προστιχιά!... "Ένα κορίτσι τού δρόμου..."

Μιλάει η κομψή αξιοφέπεια με τέτοια γλώσσα, ή δι θυμόνος;

* * *

Λοιπός ντύνεται ή μπόμια έσωσε. Ο Τσάρλι Τσάπλιν, ή Σαρλώ με τήν γαριτούμενή Πιολέτη, τήν πρώην γυναίκα Γροντάρον, πού είχαν έσαψανιθή, έγινοσαν στό Χόλλυγουντ παντρεμένο, θυτό από ένα γαμήλιο ταξίδι με τό Ιδιόκτητο γιώτ του Σαρλώ. Καί τώρα πειά διάνιατα;

* * *

Στό Χόλλυγουντ, αιτής τίς μέρες, έχουν συγκεντωθή ή έπτα ωρατερες γυναίκες τού κόσμου, ή Κάτιν Μώρ, ή Ροζαλία Φούσιον, ή Μαΐη Λάρκε, ή Βίβιαν Κήρη, ή Βαρδάσα Πέπερ, ή Τρέ Φάντε καί ή Λονσί, Χάτι. Σάς φαίνονται δύνωστα δλ' αιτά τά διάνιατα; Καί είνε πράγματι μάγνωστα. Αιτής ή θρασες δέν είνε τροπαγνότριες τού κινηματογράφου. Είνε μανενέκ τού κινηματογράφους, πού χρηματούσανταν γιά τά φεγλαμάριαν διάφορες ζτενιστές κοινωνών, πάστες γιά τά δόντια κι' άλλα είδη. Τίς έχαλεσαν δέ στό Χόλλυγουντ, δχι γιά νά παίξονται, άλλα γιά νά έμαρινοσθούν σε μάτια τανία πού γρίζεται τώρα: «Τό Σκανδαλώδες Μυθιστόρημα». Κι' έτσι θά ίδομεις κι' έμεις ίσως, τόν γειμόνια, τά έπτα αιτά θανάτα τού κόσμου, έστω και στό πανι.

* * *

Στό Μόναχο τής Γερμανίας έγινε τελευταία δημοφήγησιμα μεταξύ τών θεατών τών κινηματογράφων γιά τό είδος τών τανιδών. Εγρήφισαν πολλές χιλιάδες. Καί νά τό άποτέλεσμα: 20 οι εκ τών ψήφων έδοθην ύπερ τής κινηματογραφικής ζτενείτης, 17 οι ίσης τής άλλης κοινωνίας, 16 οι ίσης τέσσεραν ιστορικών κινηματογραφικών έργων, 13 οι ίσης τέσσεραν κοινωνικών έργων, 12 οι ίσης τών σοφαρών δραμάτων, 11 οι ίσης τέσσεραν περιπτειωδών ταινιών (ταξεδία, κινηγμα κ.λ.π.) και 10 οι ίσης ήτεροι τών άστυνομων ταινιών.

* * *

Πρό δλίγου καιροφ έγνωσαν με τό ίδιο βατόμι άπο τήν Αμερική στήν Αγγλία, ή μεγάλος "Αγγλίας πρωγραφειών Μπέναρα Σδω και ή βεντέτα τού κινηματογράφου Ντάναρα Βίνναραν. Στήν άποβάθρα τού Πλένουν, ίσων διά τού περιπτειωδών ταινιών ήτεροινεναν 20 δημοσιογράφοι. Οι 18 έπειτα τήν βεντέτα τού κινηματογράφου και 2 μόνον τόν Μπέναρα Σδω!

Είπατε τίποτε;

* * *

Κι' έπειδη δι λόγος γιά τήν Μπέναρα Σδω, μάθετε έτι θά τόν ίδου με προσεχώς ήδωμα κινηματογραφικής ταινίας, πού γνωρίζεται τώρα στήν Αγγλία κι' έχει τήν τίτλο: «Ο Μπέναρα Σδω έξοριστος». Είνε μάτια τανία χαριτωμένη, απιστός και γειτή κομική σκηνές.

* * *

Μιλ θράμα έπισης τανία γνωρίζεται τώρα στό Χόλλυγουντ. 'Ο τίτλος τής είνε «Ο Τελευταίος Αντρας τής Γῆς».

Πρωταγωνιστεί ο Πάρι. Ρούνιλεν, πού, ώς τελευταίαν άντρα πού ζεινενε τήν γή, τών διερδίζουν άλληλησα κράτη γυναικῶν κι' άναμεσα σ' αιτής ή θρασερες βεντέττες τού κινηματογράφου, ή Γράλια Στονάρ, ή Τζόν Μάρς και πολλές άλλες.

* * *

Ξέρετε πώς ή γόνησαν Μάρλεν Ντίπτριχ τήν κάρη τήν έπτα έπαν; 'Η πορφηρά μεθυστική έννοισθε πειά της στά θόδα, άποκουηθήκε. Η Μάρλεν τήν έχει μαζή πού τώρα στής Κάννες, όποι παραθερίζει μαζή με τήν άνδρα της.

* * *

Τό άγαπημένο σπάρο τής Σανθής όμοιοφιας τής Τζόν Χάρλουν είνε τό γκόλφ. Ψιθυρίζεται άμισης πώς ή μανία της γιά τό σπάρο αιτή δέν έχει μόνο... άλλητηκους λόγονς. Κάπιοι ειδούλλιο πλέκεται, μά με πολλούς άρκιθδες δέν κατώφθωσαν οι κουτσομποληδες άκουσαν νά έξαρθσουν.

